

DEČJE VESTI

2021 • PRVO TROMESEČJE • EVROAZIJSKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na korici: Kamila, 13, molila se da ne mora da ide na časove subotom u školi u Kirgistanu. Bog je odgovorio na njenu molitvu omogućivši joj da ide u adventističku školu. Pročitaj događaj na str. 16.

UKRAJINA

- 4 Verovanje u Svetog Nikolu / 2. januar
- 6 Koliko je Bog star? / 9. januar
- 8 Nova devojčica / 16. januar
- 10 Izgubljena fleš memorija / 23. januar
- 12 Neočekivani svedok / 30. januar

KIRGISTAN

- 14 Pokloni iznenađenja / 6. februar
- 16 Nema škole subotom / 13. februar
- 18 Molitva za Vitalija / 20. februar
- 20 Najbolji rođendanski poklon / 27. februar

RUSIJA

- 22 Verni izviđač / 6. mart
- 24 Sijati za Isusa / 13. mart
- 26 Umetnik ili lekar? / 20. mart
- 28 Ivanov najsrećniji dan / 27. mart
- 30 Projekti budućih Trinaestih subota
- 31 Dodatne aktivnosti
- 35 Izvori za vođe
- 36 Karta

Vaša darovanja na delu

Pre tri godine, dar Trinaeste subote pomogao je u izgradnji ove fiskulturne sale u Adventističkom koledžu Južne unije u Tokmoku, u Kirgistanu. Možete da pročitate događaje iz te škole na stranica od 14 do 21.

Drage vođe Subotne škole,

Endrju Mekčizni
Urednik časopisa

Neverovatne stvari se dešavaju širom Evroazijskog odeljenja, gde je broj crkvenih škola porastao sa 14, u 2012. godini, na današnjih više od 50.

„Mnogo je razloga zbog kojih se sada škole brzo otvaraju, ali jedan od glavnih razloga je u tome da je sada pravo vreme i pravo mesto da Bog ispuni svoje planove“, rekao mi je Mihail Kaminskij tokom svog mandata kao predsednik Evroazijske divizije od 2015. do 2020. godine.

Vaši darovi Trinaeste subote načiniće veliku razliku u adventističkom obrazovanju pomažući dvema školama da naprave zgrade na kampusima Adventističkog univerziteta Zaokski u Rusiji i Ukrajinskog adventističkog centra za visoko obrazovanje, koledža smeštenog blizu glavnog grada Ukrajine, Kijeva. Trenutno kombinovane, osnovna i srednja škola, deluju u ustupljenim prostorijama učionica visokoškolskih institucija.

Adventistička crkva osnovala je prvu protestantsku teološku školu u

Sovjetskom Savezu kad je otvorila instituciju koja je sada poznata kao Adventistički univerzitet Zaokski, nedaleko od Moskve 1988. godine. Međutim, u poređenju sa drugim delovima sveta, adventističke škole su sporo otvarane na ogromnoj teritoriji Evroazijske divizije, delom i zbog sedam decenija sovjetske vlasti. Hrabri adventisti koji su vešto preveli pisma suosnivača crkve, Elen Vajt, na ruski jezik, namerano su izostavili njen savet o otvaranju crkvenih škola zbog straha od bespoštednog provociranja vlasti. Kao rezultat toga, tek posle propasti Sovjetskog saveza 1991. godine, na ruskom ste mogli da pročitate: „U svim našim crkvama i gde god postoji grupa vernika, trebalo bi da se osnuju crkvene škole: i u tim školama bi trebalo da bude nastavnika koji imaju pravi misionarski duh za decu, jer ih treba obučiti da postanu misionari“ (Južni pregled, 18. jula 1899). Prva osnovna škola otvorena je 1990. godine u Zaokskiju.

Evroazijska divizija je dom za 330,4 miliona ljudi, uključujući 107.252 adventista u 13 zemalja. To je odnos jednog adventiste na 3.080 ljudi.

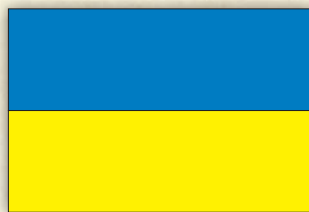
PDF verziju časopisa Dečja misija možete preuzeti sa bit.ly/childrenmission i časopis za mlade i odrasle sa bit.ly/adultmission. Misijski video snimci su dostupni na adresi bit.ly/missionspotlight. Slike, koje možete štampati, vezane za misiju, a koje deca mogu da oboje, možete preuzeti sa bit.ly/bank-coloring-page

Hvala vam što ohrabrujete decu da misle na misiju! 🌍

Prilike

Dar Trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će Evro-Azijskoj diviziji da:

- Izgradi trospratnu predškolsku, osnovnu i srednju školu na kampusu Ukrajinskog adventističkog centra visokog obrazovanja u Buči u Ukrajini.
- Izgradi dvospratnu predškolsku, osnovnu i srednju školu na kampusu Zaoksi adventističkog univerziteta u regionu Tula u Rusiji.

UKRAJINA | 2. januar

Daniela, 14 godina

Verovanje u Svetog Nikolu

Daniela se osećala vrlo usamljeno kad je krenula u prvi razred državne škole u Buči u Ukrajini. Od četrdesetoro dece u njenom razredu, poznavala je samo jedno dete, devojčicu sa kojom se ponekad igrala lutkama. Ostala deca su već bila dobri prijatelji nakon što su zajedno išli u predškolski razred.

Bilo je teško sprijateljiti se u školi. Daniela je poticala iz adventističke porodice i bila je jedina adventistkinja u svom razredu. Decu su roditelji različito vaspitali. Drugačije su razumeli šta to znači biti prijatelj. Proslavljali su različite praznike.

Jednog ponedeljka, Daniela je stigla u školu i čula decu kako uzbuđeno pričaju o poklonima koje su dobili tokom vikenda. Njihove porodice su 19. decembra proslavljale Dan Svetog Nikole, a deca su za vreme praznika dobijala poklone.

„Šta ti je poklonio Sveti Nikola?“, jedan dečak je upitao devojčicu.

„Poklonio mi je lutku!“, odgovorila je ona. „A tebi?“

„Meni je poklonio sanke“, rekao je dečak.

Dečak se okrenuo Danieli. „Šta je Sveti Nikola poklonio tebi?“

Daniela nije znala šta da kaže. Bilo ju je sramota. „Ništa“, rekla je. „Ja ne verujem u Svetog Nikolu.“

„Kako to?“, uzviknuo je dečak. „Ja sam adventista“, rekla je Daniela. „Mi ne slavimo taj praznik. Mi verujemo samo u Boga, a ne u Svetog Nikolu.“

Dečak nikada nije čuo za tako nešto. „Baš ste čudni“, rekao je.

Učitelj je povremeno vodio razred na izlet u crkvu sa kupolama u blizini škole. Kada je Daniela prvi put pošla sa svojim razredom, iznenadila se kada je videla kako druga deca pale sveće i izgovaraju molitve Svetom Nikoli i drugim svecima. Ona nikada ranije nije videla da neko poštuje svece na taj način, tako da je sa

čuđenjem gledala svoje drugare. Kod kuće je roditeljima ispričala šta se dogodilo. Majka je zamolila školu da Danielu ubuduće ne vode na takve izlete.

Stvari su se poboljšale kada se još jedna devojčica, adventistkinja, upisala u školu. Olga je bila u istom razredu sa Danielom.

Jednog dana je Olga prišla Danieli sa velikim osmehom. „Pogodi šta ima novo!“, rekla joj je. „U našem gradu se otvara adventistička škola i možemo da idemo tamo!“

Daniela nije mogla da veruje svojim ušima.

„To je izvanredno!“, uzvignula je.

Sedmicu i po kasnije, 11. februara, Daniela se prebacila u novu adventističku školu. Ispostavilo se da je grupi roditelja bilo žao zbog njene situacije u školi i zbog druge adventističke dece i zato su odlučili da otvore školu samo za njih u jednom velikom stanu. Četrdesetoro adventističke dece okupljalo se u tom stanu u toku prve školske godine.

Danieli se sviđala njena nova škola. Nastavnici uopšte nisu vikali. Svi su bili ljubazni. Bilo je lako naći nove prijatelje.

Danas ova škola deluje na kampusu Adventističkog koledža i ima 180 đaka, od kojih mnoga potiču iz domova koji nisu adventistički. Daniela sada ima 14 godina i opet je ona jedina adventistkinja u svom devetom razredu. Ali više se ne oseća usa-

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Buču u Ukrajini na karti. Nalazi se neposredno izvan glavnog grada, Kijeva.
- Pitajte decu da li su se ikada osećali neprijatno zbog svoje vere. Pitajte ih zašto. Ohrabrite ih da se nikada ne stide Isusa, koji je rekao: „Jer, ko se postidi Mene i Mojih reči... i Sin Čovečji će se postideti njega kad dođe u slavi Oca svojega sa svetim anđelima“ (Marko 8,38).
- Gledajte Danielu na Jutjub kanalu: bit.ly/Daniela-ESD ili (sa prevodom) na: subotnaskola.org/decje-vesti/.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionске poruke i kratke činjenice sa: bit.ly/2021-ESD.

mljeno. Njen učitelji su adventisti i u ostalim razredima ima prijatelje adventiste.

„Jako volim ovu školu“, kaže Daniela. „Volim svoje adventističke nastavnike. Lakše je kada nisi usamljen u svojoj veri.“ 🌐

Deo darova ove Trinaeste subote pomoći će Danielinoj školi da izgradi sopstvenu zgradu. Trenutno škola koristi učionice Adventističkog koledža, a vaši darovi će pomoći deci da se sastaju u svojim učionicama.

Ukrajina ima veoma dugu hrišćansku istoriju. Godine 988. kijevski knez Vladimir, poznat kao Vladimir Veliki, pregovarao je želeći da se oženi Anom, sestrom vizantijskog cara, Vasilija II. Radi braka je prihvatio pravoslavno hrišćanstvo. Nakon toga, uništio je mnoga paganska svetišta i osnovao brojne hrišćanske crkve.

UKRAJINA | 9. januar

Koliko je Bog star?

Nikita, 12 godina

Otac i majka su imali tri lepe Biblije. Ali nikada ih nisu čitali.

Nikita nije bio naročito zainteresovan za Boga. Čuo je za Boga, ali nije razmišljao o Njemu. Sve do jednog dana.

Nikita je počeo da postavlja pitanja o životu. Otišao je do majke.

„Kako su nastali ljudi?“ „Odakle su došli?“ upitao je. „Kako je nastao svet?“

„Bog je sve stvorio“, odgovorila mu je majka.

„Zašto?“, upitao je Nikita.

„Bog nas je stvorio kako bi On bio srećan“, rekla je majka.

Nikita to nije baš razumeo. Zašto bi Bog stvorio ljude da bi bio srećan? Zašto bi Bog stvorio Nikitu da bude srećan? Nikita je želeo da zna više. Zatim se setio tri Biblije. Jedna je bila velika i ljubičasta. Druga je bila siva i nije bila toliko velika. Treća je bila mala zeleno-žuta Biblija.

„Ja sam mali“, pomislio je Nikita. „Ta mala Biblija je prave veličine za mene.“

Otvorio je Bibliju i pronašao omot od bombona između stranica. Izvadio je omot i pogledao stih ispod njega. „U početku stvorio je Bog nebo i Zemlju“, pročitao je u 1. Mojsijevoj 1,1.

„Konačno“, pomislio je. „Sada mogu da otkrijem zašto je Bog stvorio ljude.“

Izveštaj o Stvaranju ga je zadivio i odmah je pročitao nekoliko poglavlja. Kad je završio, shvatio je da majka nije u pravu. Bog nije stvorio ljude da bi On bio srećan. Stvorio je ljude zato što ih voli i želi da uživaju u Zemlji koju je stvorio.

Nikita je otišao do majke. „Pogodi šta sam pročitao u Bibliji“, rekao je. „Bog je stvorio ljude zato što voli ljude, i stvorio je Zemlju da oni uživaju u njoj.“

„Neverovatno“, rekla je majka. „Imaš samo 7 godina i već čitaš Bibliju.“

Sledećeg jutra Nikita se probudio i setio se male Biblije. Nastavio je da čita 1. Mojsijevu. Nakon tog dana, čitao je Bibliju svakog jutra. Ali je još uvek imao pitanja i nije odmah pronalazio odgovore. Pitao je majku.

„Koliko je Bog star?“

Majka nije znala. Nikita je primetio da ljudi idu u crkvu u blizini njegove kuće i odlučio je da se tamo raspita. Ljudi u crkvi takođe nisu znali koliko godina Bog ima, ali je Nikita voleo bogoslužjenja svake nedelje.

Majka je bila iznenađena što je Nikita svako jutro čitao Bibliju i volela je da ga sluša kako govori o onome što je pročitao. Takođe je videla da ide u crkvu, pa je počela da ide sa njim.

Jednog leta, kada je Nikita imao 10 godina, majka mu je nešto predložila: „Pošto voliš da čitaš Bibliju, zašto ne bi išao u školu u kojoj uče o Bogu“, rekla je.

Poslala ga je u adventističku školu u Buči, Ukrajini. U školi je naučio koliko je Bog star. Učitelj je pročitao Otkrivenje 4,8, gde piše: „Svet, svet, svet Gospod Bog svedržitelj, koji bješe, i koji jest, i koji će doći“. To znači da je Bog živio oduvek – da je večan. Nikada se nije rodio i nikada neće umreti.

Danas Nikita ima 12 godina i svakodnevno čita tri poglavlja iz male Biblije.

Da bi bilo zanimljivije

- Na mapi pronađite Nikitin rodni grad, Buču, u Ukrajini. Nalazi se u neposrednoj blizini glavnog grada, Kijeva.
- Pitajte decu koliko često čitaju Bibliju. Ohrabrite ih da svaki dan čitaju Bibliju, poput Nikite. Pomozite im da pronađu doba dana za redovno čitanje. Jutro je obično najbolje.
- Gledajte Nikitu na Jutjub kanalu: bit.ly/Nikita-ESD ili (sa prevodom) na: subotnaskola.org/decje-vesti.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite priloge o misiji i kratke činjenice sa: bit.ly/2021-ESD.

Ponekad čita ujutro ili popodne posle škole. Nekada čita i uveče. Vreme čitanje Biblije je njegovo omiljeno doba dana.

„Sada shvatam da je Bog stvaran i blizu“, kaže Nikita. „On mi pomaže.“ 🌍

Deo darova ove Trinaeste subote pomoći će Nikitinoj školi da izgradi sopstvenu zgradu u Buči u Ukrajini. Trenutno škola koristi učionice Adventističkog koledža, a vaši darovi će pomoći deci da se sastaju u svojim učionicama.

Pravoslavna crkva, a kasnije i Komunistička partija, bili su neprijateljski raspoloženi prema adventističkim hrišćanima u Ukrajini. Mnogi članovi crkve i pastori bili su progonjeni zbog svojih verovanja i proveli su dugo godina u zatvoru: neki su umrli u logorima za vreme Staljina. Zbog toga se Crkva razvila kao ilegalna institucija, a osnivanje Adventističke crkve započelo je tek 1978. godine.

UKRAJINA | 16. januar

Nova devojčica

Sofija, 11 godina

Sofija je volela da se raduje, smeje i razgovara sa svojim prijateljima iz državne škole u Vorzelu u Ukrajini. Ali onda se ozbiljno posvađala sa najboljom prijateljicom Vernikom.

„Nikom nisi potrebna“, ljutito je rekla Vernika. „Nikad nećeš imati prijatelje.“

Vernika je gurnula Sofiju i ona je pala udarivši snažno glavu o zid škole. Kad je ustala, glava ju je strašno bolela. Ali nije plakala. Umesto toga, otišla je kod učitelja i zatražila dozvolu da ode ranije kući. Učitelj joj je dozvolio da ide.

Glavobolja je prošla, ali Sofijino srce je dugo bolovalo zbog Vernikinih oštrih reči. Sofija je prestala da se smeje i raduje. Postala je vrlo tiha. Pitala se da li je Vernika rekla istinu kada je rekla da nika-da neće imati prijatelje.

Majka je videla Sofijino tužno lice. Tog leta majka je čula da se u blizini otvorila adventistička škola kod mesta Buča. „Sofija, sada imaš izbor“, rekla joj je. „Možeš da ideš u adventističku školu ili da se vratiš u državnu školu.“

Sofiju nije trebalo pitati dva puta. Nije mogla da se vrati u državnu školu.

Sofija je bila veoma stidljiva kada je započela peti razred u adventističkoj školi. Nije razgovarala ni sa kim. Plašila se da će deca biti neljubazna poput Vernike.

Prvog dana škole jedna devojčica je pozdravila Sofiju.

„Zdravo“, rekla joj je devojčica.

„Zdravo“, odgovorila je Sofija.

„Kako se zoveš?“, upitala je devojčica.

„Moram sada da idem za svoj sto“, rekla je Sofija.

Ostatak dana nikome nije ništa rekla. Kad je došlo vreme da ide kući, dečak koji je sedeo pored njenog stola pozdravio ju je. „Ćao“, rekao joj je. „Ćao“, otpozdravila ga je Sofija.

I to je bilo sve.

Sofija je jedva razgovarala sa drugima prve dve nedelje škole. Ni sa njom niko nije razgovarao. Osećala se usamljeno i žalosno. Nije imala prijatelje.

Tiho je plakala u svom krevetu kod kuće.

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite na karti Buču u Ukrajini. Nalazi se u neposrednoj blizini glavnog grada Kijeva.
- Pitajte decu da li su primetili nekoga ko deluje stidljivo i usamljeno. Pitajte ih šta mogu da urade kako bi se to dete osećalo dobrodošlim. Pitajte ih šta bi Isus uradio.
- Gledajte Sofiju na Jutjub kanalu: bit.ly/Sofia-ESD ili (sa prevodom) na: subotnaskola.org/decje-vesti/
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice sa: bit.ly/2021-ESD.

„Nikome nisam potrebna“, pomislila je. „Niko ne želi ni da razgovara sa mnom.“

Nekoliko dana kasnije, učiteljica je nakon škole prišla Sofiji. „Kako se zoveš?“, pitala je. Sofija je znala da učiteljica već zna njeno ime. Nije bila sigurna zašto je to pitala, ali je bila srećna što neko razgovara sa njom.

„Zovem se Sofija“, rekla je.

„Koliko imaš godina?“, učiteljica je pitala.

„Deset“.

„Zašto ne razgovaraš ni sa kim?“, učiteljica je pitala.

Sofija joj je ispričala o zlobnoj devojčici u svojoj staroj školi. Učiteljica je pažljivo slušala. Kad je Sofija završila, učiteljica ju je upitala: „Da li bi želela da ti ispričam o nekom ko je oprostio ljudima koji su ga povređivali?“

Sofija je želela da čuje o takvoj osobi.

Učiteljica joj je ispričala o Isusu. Sofija nikad nije čula za Isusa i pitala se kako je mogao da oprostí ljudima koji su ga povređivali. Želela je da zna više, pa je počela da čita Bibliju kod kuće. U školi je počela da razgovara sa školskim drugarima. Postala je nova osoba – srećna i vesela. Čak je propovedala u crkvi. Njeni prijatelji kažu da je to sada nova devojčica.

„Isus voli svakoga“, kaže Sofija. „Isus je promenio moj život.“ 🌍

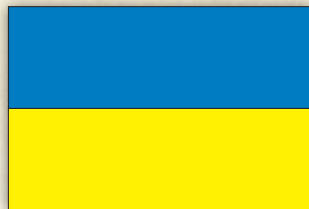
Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će Sofijinoj školi da izgradi sopstvenu zgradu u Buči u Ukrajini. Trenutno škola koristi učionice Adventističkog koledža. Hvala vam što planirate velikodušni dar.

NEVEROVATNA
PRIRODA

Ukrajina ima brojne rezervate prirode i divljači, što odražava njenu posvećenost očuvanju prirodnog nasleđa, posebno steppe. Prvi od njih, Askania-Nova, započeo je sa radom 1875. godine kao privatno utočište divljih životinja; danas ima uspešan program gajenja ugroženih vrsta, uključujući onagera i prževalskog konja.

UKRAJINA | 23. januar

Jaroslava, 11 godina

Izgubljena fleš memorija

Jaroslava je imala omiljenu fleš memoriju.

Bila je sivo-plava i bila je pričvršćena na privezak u obliku srca. Na srcu je bila crvena bubamarica sa crnim tačkama i urezanim rečima: „Bog te voli.“

Jaroslava je na ovoj fleš memoriji čuvala muzičku pratnju pesama koje je pevala. Jaroslava je volela da peva i često su od nje tražili da peva u crkvi.

Jednog leta, Jaroslavi je bila potrebna fleš memorija da bi otpevala pesmu u kampu u svojoj školi. Ali nije mogla da se seti gde ju je stavila. Gurnula je ruku u svoju torbicu, ali nije bila tamo. Pregledala je u spavaćoj sobi koju je delila sa svojim mlađim bratom. Gde bi mogla da bude? „Bože, pomози mi da pronađem fleš memoriju“, molila se naglas. „Znaš koliko mi je potrebna.“

Jaroslava je pogledala na polici. Videla je puno knjiga i malu škrinju sa malim anđelom unutra. Tu je takođe našla pra-

znu futrolu za mobilni telefon. Ali nigde nije videla svoju fleš memoriju. „Gde sam mogla još da je stavim?“, pomislila je.

Pogledala je prema stolu. Videla je kompjuter i lampu. Videla je ranac i torbicu. Ali ne i fleš memoriju.

Zatim je pogledala na sims od prozora. Tu je videla biljku u saksiji i ništa više.

Jaroslava je shvatila da više nema vremena da je traži. Bilo je vreme da krene na dnevni kamp. Otišla je do majke.

„Ne mogu da nađem svoju fleš memoriju“, rekla je.

Majka je uzela Jaroslavin mobilni telefon i sa interneta preuzela pesmu koja je bila potrebna Jaroslavi. Zatim je Jaroslava otišla na kamp, gde je pevala.

Po povratku kući te večeri, Jaroslava je nastavila da traži fleš memoriju. Stvarno je želela da je pronađe. Nije joj bilo zgodno da čuva muziku na svom mobilnom telefonu.

„Bože, pomози mi da je pronađem“, molila se. Pogledala je na polici. Ništa. Na njenom stolu. Ništa. Sims od prozora. Ništa. Iza njenog kreveta i u ormaru. Ništa. Te noći se setila fleš memorije dok se molila pred spavanje. „Dragi Bože, hvala ti za dobar dan danas“, molila se. „Hvala Ti što sam mogla da provedem vreme sa prijateljima. Molim Te daj mi dobar san i odmor. I pomози mi da pronađem svoju fleš memoriju.“

Molila se da je pronađe i sledeće večeri, a zatim i sledeće. Ali fleš memorije nigde nije bilo. Prošlo je godinu dana. Jaroslava se sve vreme molila.

Nije želela da troši novac na novu fleš memoriju. Bila je sigurna da će joj Bog pomoći da je pronađe. „Ako se Bog brine za vrapce, On će se pobrinuti i za mene da je pronađem“, pomislila je.

Jednog dana, Jaroslava je slagala knjige na polici kad je između dve knjige ugledala nešto sivo-plavo. Bilo je pričvršćeno na privezak u obliku srca sa crvenom bubamarom i urezanim rečima: „Bog te voli.“

Jaroslava je zgrabila svoju fleš memoriju i potrčala majci. „Mama, našla sam je!“, uzviknula je.

Vratila se u svoju spavaću sobu sa velikim osmehom. „Hvala Ti, Bože, što

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite na karti Buču u Ukrajini. Nalazi se u neposrednoj blizini glavnog grada Kijeva.
- Pitajte decu da li je Bog odgovorio na njihove molitve i zamolite ih da sa drugima podele svoja iskustva. Pitajte ih koliko dugo bi bili spremni da se mole za nešto. Ohrabrite ih da budu kao Jaroslava i nikada ne odustaju od molitve. Podsetite ih da Isus kaže da „uvek treba da se molimo i da ne posustajemo“ (Luka 18,1).
- Gledajte Jaroslavu na Jutjub kanalu: bit.ly/Yaroslava-ESD ili (sa prevodom) na: subotnaskola.org/decje-vesti.”
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice sa: bit.ly/2021-ESD.

si mi pomogao da pronađem svoju fleš memoriju“, molila se.

Jaroslava se stalno moli Bogu i razgovara sa Njim o svemu. „Bog mi je najbolji prijatelj“, kaže ona. „Bog uvek čuje naše molitve i uvek na vreme odgovori.“ 🌍

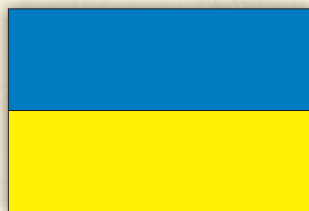
Trinaesti dar ovog tromesečja pomoći će u izgradnji zgrade za Jaroslavinu školu u Ukrajini.

NEVEROVATNA
UKRAJINA

Nacionalno jelo Ukrajine, ono koje je strancima najpoznatije, jeste boršč, supa koja se pravi prvenstveno od cvekle, kao i drugog povrća poput kupusa, krompira, paradajza, šargarepe i luka, a često je začinjeno i belim lukom i mirođijom. Postoji oko 30 različitih vrsta ukrajinskog boršča.

UKRAJINA | 30. januar

Sofija, 13 godina

Neočekivani svedok

Sofija nije poznavala nikoga kad je započela pohađanje šestog razreda u Adventističkoj školi sedmog dana u Buči u Ukrajini. Škola je rasla, ali nikada ranije nije imala šesti razred, tako da se nijedno od osmoro dece nije međusobno poznavalo.

U tom razredu su bile samo dve devojčice, Sofija i Tanja, i one su se brzo sprijateljile. Sofija je bila iz Adventističke crkve i svake subote je odlazila u crkvu. Tanjina porodica nije bila hrišćanska i Tanja nije išla u crkvu.

Sofija je pričala Tanji o Bogu i odlasku u crkvu. Tanja je pažljivo slušala i postavljala pitanja.

„Zašto idete u crkvu subotom umesto nedeljom?“, upitala je. „Zato što Biblija kaže da je subota sveti dan“, rekla je Sofija.

Drugi put je Tanja pitala: „Zašto nosiš duže suknje?“ „Zato što idem u crkvu,

a Biblija nas uči da budemo skromni“, odgovorila je Sofija.

Školska godina je brzo prošla.

Jednog dana je Sofijin razred razgovarao o ružnim rečima dok su jeli u školskoj menzi.

Dečak je podigao pogled sa svog tanjira sa pire krompirom i okrenuo se ka Sofiji. „Nikada te nisam čuo da upotrebljavaš ružne reči“, rekao je. „Jesi li ikada izgovorila neku ružnu reč?“

„Ne, nikada“, odlučno mu je odgovorila Sofija.

Dečak je pogledao Tanju. „Ni tebe nikada nisam čuo da koristiš ružne reči“, rekao je. „Da li si ih ti ikada koristila?“

Tanja se postidela.

„Nekada sam koristila ružne reči“, rekla je. Zatim je pogledala prema Sofiji. „Prestala sam zbog Sofije“, rekla je.

Na početku školske godine čula je nekoliko dečaka iz šestog razreda kako

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite na karti Buču u Ukrajini. Nalazi se u neposrednoj blizini glavnog grada Kijeva.
- Pitajte decu na koje načine su tihi svedoci za Isusa poput Sofije. Objasnite deci da su svedoci bez obzira na to šta rade. Bilo da rade dobre ili loše stvari, oni vrše uticaj na druge.
- Gledajte Sofiju na Jutjub kanalu: bit.ly/Sofia2-ESD ili (sa prevodom) na: subotnaskola.org/decje-vesti.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice sa: bit.li/2021-ESD.

psuju. Dečaci koji nisu bili iz adventističkih porodica su tiho psovali tako da učitelj nije mogao da ih čuje. Ali Sofija ih je čula i ljubazno ih zamolila: „Momci, molim vas, nemojte da razgovarate na taj način.“

U tom trenutku je Tanja shvatila da Sofija ne voli da čuje psovke. „Saznala sam da je Sofija hrišćanka i da ne koristi ružne reči“, rekla je. Tanja je zatim dečaci-ma za stolom rekla: „Tada sam odlučila da više ne psujem.“

Sofija je bila iznenađena dok je slušala Tanju. Shvatila je da je bila svedok

za Isusa, a da u tom trenutku to nije ni znala. Neplanirano je svedočila Tanji o tome kako je to biti hrišćanka.

Kasnije tog dana, kod kuće, Sofija je majci ispričala šta se dogodilo.

„Mama, danas sam saznala da je Tanja prestala da koristi ružne reči da me ne bi uznemirila“, rekla je Sofija.

Majka je bila vrlo srećna.

„To je divno“, rekla je. „Tvoj život svedoči za Boga.“

Klečeći pored svog kreveta pred spavanje te večeri, Sofija se zahvalila Bogu što joj je pomogao da bude svedok, a da toga nije bila ni svesna.

„Pomozi mi da nastavim da budem svedok Tanji kako bi mogla da sazna više o Tebi“, molila se.

Sofija se moli da svakog dana može da bude svedok za Boga.

„Za mene je ovo bilo predivno iskustvo sa Tanjom“, rekla je. „Bila sam zadivljena time što sam mogla da imam tako veliku ulogu u njenom životu. Svedok sam školskim drugovima, shvatala to ili ne.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote pomoći će Sofijinoj školi da izgradi sopstvenu zgradu u Buči u Ukrajini. Trenutno škola koristi učionice Adventističkog koledža, a vaši darovi će pomoći deci da se sastaju u svojim učionicama. Hvala vam što planirate da priložite velikodušni dar.

Adventistička poruka se prvi put propovedala na ovom području na obali Crnog mora na jugu Ukrajine i na Kavkazu od strane nemačkih misionara, Perkea i Kandada. Nakon krštenja 1886. godine, u selu Berdibulat osnovana je prva Adventistička crkva sa 17 članova.

KIRGISTAN | 6. februar

Pokloni iznenađenja

Jared, 13 i Samuel, 11 godina

Jednog dana, trinaestogodišnji Jared čitao je o dečaku po imenu Vilford u „Pričama za laku noć ujaka Artura“. Vilford je voleo da iznenađuje ljude poklonima. Zamotao bi poklone, vezao ih na kraj uzice i spustio ih preko zidova dvorišta. Onda bi pobegao.

Jared je mislio da bi bilo zabavno da uradi istu stvar u Tokmoku u Kirgistanu, gde je živeo sa roditeljima i bratom od 11 godina, Samuelom. Zamolio je majku da mu dozvolu da stavi svoje poklone u stare kutije od maramica.

„Kakvi će to pokloni biti?“, upitala ga je majka. „Neke igračke i drugo što mogu da pronađem“, odgovorio joj je Jared.

Majci se svidela njegova zamisao. Jared i Samuel su imali automobilčiće i Lego kocke koje su doneli sa sobom kad se njihova porodica preselila iz Argentine da bi služili kao misionari u Kirgistanu. Mnogi dečaci iz njihovog komšiluka nisu imali igračke jer su bili siromašni.

Jared je o svom planu ispričao školskom prijatelju Kamilu. „Hajde da stavimo

neke igračke u kutije i bacamo ih preko ograde“, rekao je.

Kamil se široko osmehnuo. Smatrao je da je to sjajna ideja i hteo je da pomogne, iako nije imao nijednu igračku koju bi mogao da pokloni.

Dečaci su uzeli dve kutije od maramica i napunili ih Lego kockama, automobilčićima, šalovima i sapunima. Sedajući na svoje bicikle, otišli su do Kamilovog kvarta i nasumično izabirali dve kuće. Jared je bacio jednu kutiju preko ograde, a Kamil je drugu bacio preko druge ograde. Dečaci su brzo okretali pedale. U Jaredovoj kući su se smejali dok su zamišljali iznenađenje dece koja su primila poklone.

Jaredov brat, Samuel, čuo je njihov uzbuđeni razgovor. „Mogu li vam se pridružim sledeći put?“, upitao je.

Nekoliko dana kasnije, trojica dečaka su se skupili da pripreme još poklona. Pozvali su još jednog dečaka iz škole, Kozimbeka, da im se pridruži. Dečaci su napunili dve kutije za cipele, dve prazne kutije od maramica i dve plastične kese sa raznim igračk-

kama, šalovima i sapunima. Spakovali su kutije na svoje bicikle i krenuli u potragu za kućama gde će ostaviti poklone. Nakon nekoliko minuta, Jared je ugledao kuću okruženu ogradom. Dvorište je bilo ispunjeno drvećem. „Samuel“, rekao je, „baci svoju kesu u ovo dvorište.“

Samuel je bacio kesu sa poklonima preko ograde, ali se ona zakačila za donje grane jednog drveta.

„Brzo, uradite nešto!“, Samuel je viknuo. Kamil je bio najviši, pa je preskočio ogradu. Posegnuvši do grana, zgrabio je kesu i bacio je na travu. „Idemo pre nego što nas neko vidi!“, viknuo je.

Dečaci su pobjegli na svojim biciklima. Nakon što su bacili još četiri poklona preko ograde, dečacima je ostala još jedna kutija. Jared je primetio kuću sa velikom metalnom kapijom. „Brzo, gurni poklon ispod ograde“, rekao je Kozimbeku.

Čim je Kozimbek gurnuo kutiju ispod kapije, neko je povikao: „Zašto bacate smeće u moje dvorište?“ Dok su dečaci bežali na svojim biciklima, čuli su glas kako odjednom uzvikuje iza kapije: „Pa ovo nije smeće! To je poklon!“

Tokom porodičnog bogoslužjenja te večeri, Jared i Samuel su uzbuđeno ispričali ocu i majci o onome što se dogodilo.

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite na karti Tokmok u Kirgistanu.
- Pitajte decu koja lepa iznenađenja mogu pripremiti za druge ljude. Podsetite ih da kada čine dobra dela za druge, oni ih čine za Isusa. Podsetite ih da je Isus rekao: „Blagoslovenije je davati nego primiti“ (Dela 20,35).
- Gledajte Jareda i Samija na Jutjub kanalu: bit.ly/Jared-ESD ili (sa prevo-dom) na: subotnaskola.org/decje-vesti.”
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice sa: bit.ly/2021-ESD.

Otac je bio zadovoljan. Pomolio se za ljude koji su primili poklone.

Jared i Samuel još uvek bacaju kutije iznenađenja preko ograda ljudi. Niko ne zna da su oni ti koji bacaju poklone i oni bi želeli da to tako i ostane. 🌍

Deo darova Trinaeste subote pre tri godine pomogao je u izgradnji fiskulturne sale u Jaredovoj i Samuelovoj školi u Tokmoku u Kirgistanu. Hvala vam što podržavate adventističko obrazovanje.

Najveća etnička grupa u Kirgistanu (73,3%) su Kirgizi. Istorijski nomadi, Kirgizi, kretali su se sa svojim stadima ovaca, konja i jakova, živeći u prenosivim okruglim šatorima zvanim jurti. Mnogi kirgiski stočari su još uvek polu-nomadi i tokom leta odvođe svoja stada u planine.

KIRGISTAN | 13. februar

Kamila, 13 godina

Nema škole subotom

Kamila je imala velikih problema kada je započela osmi razred u Biškeku, glavnom gradu Kirgistana. Do tada je nastavu imala od ponedjeljka do petka. Ali državna škola je zahtevala da svi osmaci uče šest dana sedmično – od ponedjeljka do subote.

Kamila i njena majka su otišle do pastora da zatraže pomoć. Majka, koja je bila gluvonema, koristila je ruke da Kamili znakovnim jezikom pokaže šta je htela da kaže pastoru. Onda mu je Kamila sve prenela.

„Pomolimo se“, rekao je pastor.

Napisao je pismo Kamilinoj školi, tražeći da joj opravdaju izostanke subotom. Kamila i majka su pismo odnele učiteljici osmog razreda. Ali učiteljica je rekla da ona ne može da pravda Kamiline izostanke.

„Moramo da pitamo direktorku“, rekla je.

Kamila, majka i učiteljica otišle su u kancelariju direktorke.

„Izvinite“, rekla je Kamila direktorki. „Moja majka želi da razgovara s vama.“

Majka je direktorki predala pastorovo pismo. „Šta je ovo?“, upitala je direktorka, gledajući u pismo.

Majka je gestikulirala znakovnim jezikom. Kamila je tumačila majčine reči direktorki.

„To pismo kaže da subotom idemo u crkvu“, rekla je Kamila. „Mi smo adventisti sedmog dana i subotom ne radimo niti učimo. Da li možete da opravdate Kamiline izostanke subotom?“

Direktorka nikada nije čula za adventiste. „Ostali hrišćani idu u crkvu nedeljom i vaša ćerka takođe može ići u crkvu u nedelju“, rekla je ona. „Onda može da uči subotom.“

Majka je objasnila da adventisti nisu poput drugih hrišćana i da u subotu ne rade i ne uče.

Direktorka je odmahнула glavom. „To nije moj problem“, odgovorila je. „Mi nismo hrišćanska zemlja. Mnogi naši učenici idu u petak u školu kada bi trebalo da

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite na karti Tokmok, u Kirgistanu.
- Pitajte decu da li su imali probleme u školi zbog subote. Pitajte ih kako su ih rešili. Ohrabrite decu da svetkuju subotu.
- Gledajte Kamilu na Jutjub kanalu: bit.ly/Kamila-ESD ili (sa prevodom) na: subotnaskola.org/decje-vesti."
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice sa: bit.ly/2021-ESD.

se odmaraju u skladu sa svojim verovanjima. Ne mogu ništa da uradim za vas."

Kamila nije išla u školu naredne subote. Umesto toga, sa majkom je otišla u crkvu. U crkvi je majka videla direktorku Internacionalne škole adventista sedmog dana u Tokmoku. Škola je odatle udaljena oko dva sata vožnje automobilom.

Nakon bogoslužjenja, majka je direktorki objasnila Kamilinu situaciju i pitala može li Kamila da ide u adventističku školu.

„Pomolimo se za to“, rekla je direktorka. Ona se pomolila za Kamilu. Zamolila je Bogu da pronađe nekoga ko će pomoći

Kamili da može da plati školovanje u adventističkoj školi. Majka nije zarađivala dovoljno novca da plati školarinu.

„Reći ću vam sledeće subote da li sam pronašla nekoga“, rekla im je direktorka.

Kamila se cele nedelje molila da Bog nađe nekoga ko će joj pomoći.

„Dragi Bože, molim te blagoslovi me nekim ko može da mi pomogne oko školovanja i blagoslovi ga za njegovu pomoć“, molila se.

Sledeće subote, direktorka je pozdravila Kamilu pred crkvom. Imala je veliki osmeh na licu. „Bog vas je blagoslovio“, rekla je. „Našli smo nekoga.“

„Hvala Vam mnogo!“, Kamila je usklknula od radosti.

Sledećeg dana, Kamila se preselila u internat u adventističkoj školi. Pored učenja, u školi takođe radi, čisti školske podove, kako bi platila školarinu.

„Tako sam zahvalna Bogu“, kaže ona. „Sada mogu da držim subotu.“ 🌐

Deo darova Trinaeste subote priložen pre tri godine pomogao je u izgradnji fiskulturne sale u školi u koju Kamila sada ide u Tokmoku u Kirgistanu. Hvala vam što podržavate adventističko obrazovanje u Kirgistanu i drugim delovima Evroazijske divizije.

NEVEROVATNA
PRIRODA

Jahanje konja je još uvek važno u kirgistanskoj kulturi i mnoge tradicionalne igre i nacionalni sportovi u Kirgistanu to odražavaju. Konjske trke su, naravno, veoma popularne, posebno trke na duge staze.

KIRGISTAN | 20. februar

Vitali, 13 godina

Molitva za Vitalija

Pre tri godine čitali smo iskustvo dečaka po imenu Vitali iz Tokmoka u Kirgistanu.

Vitali je voleo da ide u crkvu svake subote. Nije bilo važno da li je padala kiša ili sneg, čekao je ispred svoje kuće da ga učiteljica subotne škole poveze svojim automobilom. Toliko mu se dopala crkva da je pozvao brata da pođe s njim. Osim toga, svake nedelje je učio napamet jedan biblijski stih kako bi ga poklonio Bogu kao poklon u subotu.

Vitali je počeo da ide u crkvu nakon što ga je njegov učitelj u adventističkoj školi pozvao. On živi sa bakom i dedom, koji su mu dali dozvolu da ide u crkvu. Radovao se suboti cele nedelje.

Ali onda se nešto dogodilo. Vitalijeva majka je pozvala baku i rekla joj da ne želi da njen sin više ide u crkvu. Vidite, Vitali je tih, nežan, i ljubazan. Majci se to

nije sviđalo. Želela je da on bude glasan, grub i zloban. Mislila je da svi dečaci treba da budu glasni, žilavi i zlobni, i brinula je da crkva sprečava Vitalija da bude pravi dečak. Majka je rekla baki da želi da Vitali živi sa njom.

Kada se Vitali vratio kući iz škole, baka je čekala da obavi važan razgovor sa njim. „Moraš da probaš da živiš sa majkom jedan mesec“, rekla je ona. „Ako ti se bude svidelo da živiš s njom, treba da ostaneš kod nje.“

Vitali nije želeo da napusti baku. Živeo je s njom još od malih nogu.

Kad je majka videla da Vitali ne želi da se seli, pokušala je da ga ubedi. „Dođi da živiš kod mene samo jedan dan“, rekla je. „To nije predugo.“

Vitali je bio tih, nježan i ljubazan. Nije želeo da povredi majčina osećanja i zato se složio. Sledećeg jutra, majka se

predomislila i rekla da Vitali treba da ostane mesec dana. Vitali se složio. Želeo je da vidi kako je to živeti kod nje.

Majka više nije želela da Vitali ide u adventističku školu. Želela je da njen sin bude glasan, žilav i zloban, pa ga je poslala u državnu školu.

Vitaliju se uopšte nije dopala nova škola. Razred je bio velik, sa 40 dece, mnogo više od 15 dece u njegovom razredu u adventističkoj školi. Osim toga, dečaci su se ovde uvek tukli. Bili su glasni, žilavi i zlobni. Molio je majku da ga vrati u adventističku školu.

„Ali razmisli o svom novcu koji bi potrošio na adventističku školu“, rekla mu je majka. „Bilo bi bolje da iskoristiš taj novac za ulaznice u akva park.“

Vitali je voleo akva parkove, ali još više mu se sviđala adventistička škola. „Radije bih da učim u adventističkoj školi, nego da idem u akva park“, rekao je.

Nakon nedelju dana majka je pristala da Vitalija pošalje u adventističku školu. „Ali ja neću da plaćam za tu školu“, rekla je. „Baka mora da plati.“

Vitali je bio srećan što se vratio među ljubazne prijatelje u adventističkoj školi, a i oni su bili srećni što su ga ponovo videli. Deca i učitelji su se molili da se on vrati. Ljudi u crkvi su se molili da se on vrati. Bog je odgovarao na njihove molitve.

Ali stvari i dalje nisu bile iste. Vitali još uvek nije smeo da ide u crkvu. Nedostajao mu je život sa bakom, koju je svakodnevno posećivao. Nakon tri nedelje, rekao je majci da želi da se vrati u bakin dom. Obećao je da će je često posećivati. Ali majka je imala drugačiju ideju. „Zašto ne živiš kod mene i posećuješ baku?“, upitala ga je majka.

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Tokmok u Kirgistanu na mapi.
- Organizujte posebnu molitvu u kojoj će se svako dete pomoliti za Vitalija. Ohrabrite decu da u svojim ličnim molitvama ne zaborave Vitalija i drugu decu kojima se brani da idu u crkvu.
- Pročitajte misionisku priču o Vitaliju na: bit.ly/Vitaly-Part1
- Gledajte Vitalija na Jutjub kanalu: bit.ly/Vitaly-ESD ili (sa prevodom) na: subotnaskola.org/decje-vesti.”
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misioniske postove i kratke činjenice na: bit.ly/2021-ESD.

Vitali je pet meseci molio majku. Nakon tog vremena, ona se složila da može da se vrati kod bake – ali samo ako pristane da ne ide u crkvu.

Vitali je kod bake već pet meseci, ali još uvek ne sme da ide u crkvu subotom. Nedostaje mu da proslavlja Boga u crkvi. Prijatelji i nastavnici u školi se mole da mu majka dozvoli da se vrati u crkvu. Da li ćete im se pridružiti i moliti se da Vitali može subotom ponovo da ide u crkvu? 🌐

Deo darova Trinaeste subote priložen pre tri godine pomogao je u izgradnji fiskulturne sale u Vitalijevoj školi u Tokmoku u Kirgistanu. Hvala vam što podržavate adventističko obrazovanje u Kirgistanu i drugim delovima Evroazijske divizije.

KIRGISTAN | 27. februar

Nastja Dva, 14

Najbolji rođendanski poklon

Nastji je u adventističkoj školi u Tokmoku u Kirgistanu najbolja drugarica postala devojčica sa istim imenom, Nastja. Nazovimo devojčice „Nastja Jedan“ i „Nastja Dva“.

Nastja Jedan i Nastja Dva volele su da slikaju i crtaju raznobojnim bojicama. Obe su volele da pevaju i da čitaju. Ali Nastja Jedan je volela da radi jednu stvar koju Nastja Dva nije radila – da ide u crkvu svake subote.

Jednog dana je Nastja Jedan rekla Nastji Dva da je ona adventista sedmog dana i pozvala je da sledeće subote idu zajedno u crkvu. „Zašto bih išla u crkvu?“, Nastja Dva je pomislila.

Ona nije verovala u Boga. Bila je sigurna da Bog ne postoji. Konačno, Bog pun ljubavi ne bi dozvolio da njena majka umre, ostavivši je da živi sa bakom i dekom.

Okrećući se Nastji Jedan, koja je čekala odgovor na njen poziv da idu zajedno u

crkvu, Nastja Dva je zatražila vreme da razmisli. „Hajde da o tome razgovaramo kasnije“, rekla je.

Nastja Dva je razmišljala o crkvi nekoliko dana. Želela je da usreći Nastiju Jedan. Takođe je želela da vidi šta ljudi rade u crkvi. Zamolila je baku da joj dozvoli da ide u crkvu. Baka se zbog toga veoma razljutila.

„To nije naša crkva!“, vikala je baka. „Zašto želiš da budeš kao oni? Ovaj razgovor je završen.“

Dva dana kasnije Nastja Jedan je pitala Nastju Dva šta je odlučila o odlasku u crkvu.

„Pitala sam baku i ona je rekla da ne mogu da idem“, rekla je Nastja Dva.

„Pitaj je da li možeš da ideš sa mnom na sastanak mladih u petak uveče“, rekla je Nastja Jedan. „Bila bih veoma srećna kad bi pošla sa mnom.“

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite na karti Tokmok u Kirgistanu.
- Pitajte decu šta misle zašto Nastja Dva sada veruje u Boga. (Odgovorio joj je na molitve.) Pitajte decu zašto oni veruju u Boga.
- Gledajte Nastju na Jutjub kanalu: bit.ly/Nastya-ESD ili (sa prevodom) na: subotnaskola.org/decje-vesti.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice sa: bit.ly/2021-ESD.

Nastja Dva je čekala nedelju dana da se baka smiri. Zatim je pitala da li može da ide na sastanak mladih. Baka je pažljivo saslušala njen zahtev. Kada je saznala da će Nastja Jedan biti na sastanku, složila se, jer je volela Nastju Jedan.

Sledećeg dana, Nastja Jedan i Nastja Dva otišle su na sastanak u kuću adventističkog pastora. Pastor i njegova supruga vodili su devet tinejdžera u pevanju i čitali su o Solomunu iz Biblije. Nastja Dva je uživala na sastanku. Svi su bili ljubazni i prijatni. Odlučila je da dođe ponovo. Prisustvovala je sastancima skoro svakog

petka tokom dva meseca. Želela je da ide i u crkvu.

Jednog petka ujutro, dan pre svog rođendana, odlučila je da zamoli baku da joj dozvoli da ide u crkvu. Ali bojala se da će se baka ljutiti. Molila se: „Bože, molim te, pomози mi da Te upoznam još bolje. Želim da znam više o Tebi.“ Zatim je otišla do bake. „Sutra je moj rođendan“, rekla je. „Kao poklon, da li bih mogla da odem barem jednom u crkvu?“

Baka nije bila srećna, ali joj je dozvolila da ide. „To je tvoj život“, rekla je. „Radi kako hoćeš.“

Nastji Dva se jako svidelo u crkvi. Posebno joj se dopala Subotna škola. To je bio najbolji rođendanski poklon koji je ikada dobila.

„To je bio jedan od najsrećnijih dana u mom životu“, kaže ona. „Imala sam priliku da naučim više o Bogu.“

Danas Nastja Dva ne ide u crkvu svake subote jer joj baka ponekad ne dozvoljava da ide. Ali odlazi što češće može.

„Ja verujem u Boga“, kaže Najsta Dva. 🌐

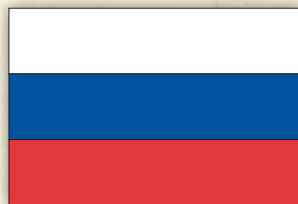
Deo darova Trinaeste subote priložen pre tri godine pomogao je u izgradnji fiskulturne sale u Nastjinoj školi u Tokmoku u Kirgistanu. Hvala vam što podržavate adventističko obrazovanje u Kirgistanu drugim delovima Evroazijske divizije.

NEVEROVATNA
PRIRODA

Sokolarstvo je tradicionalna razonoda u centralnoj Aziji, posebno lov na orlove. Kirgistanski naziv za zlatnog orla je berkut, a rukovodilac lova sa sokolovima je berkuču.

RUSIJA | 6. mart

Nastja, 14 godina

Verni izviđač

Nastja je želela da ide na kampove i druge izlete u prirodu. Potražila je avanturistički klub na otvorenom kojem bi mogla da se pridruži u njenom rodnom gradu Vladivostoku u Rusiji. Ali nije mogla da pronađe nijedan klub.

Tada je njena majka saznala za klub izviđača. Grupa izviđača organizovala je prazničnu zabavu u školi za decu sa posebnim potrebama u kojoj je majka radila, i to je na nju ostavilo dubok utisak.

„Mislim da je ovaj klub upravo ono što tražiš“, rekla je majka Nastji. „Pozovi ih.“

Ali Nastja je bila zauzeta školom. Prošlo je šest meseci i izviđači su se vratili u školu da deci poklone pice. Majka im je rekla za Nastju i oni su je pozvali da dođe u njihov klub – jedini u tom gradu.

Nastja je uživala na sastanku izviđača i radosno prihvatila poziv za odlazak na njihov letnji kamp. Konačno je mogla da ide na kampovanje!

Poslednjeg dana kampa, u subotu, jedna žena je krštena u reci. Nastju je dirnuo ovaj događaj i u njoj se pojavila želja da se i ona krsti.

„Kada mogu da se krstim?“, promrmrljala je, ne obraćajući se nikome posebno dok je gledala krštenje.

Njena savetnica na kampu je stajala u blizini i slušala je. „Iz kog si grada?“, upitala je. „Ja sam iz Vladivostoka“, rekla je Nastja.

Savetnica je rekla Nastji da treba da razgovara sa adventističkim pastorom iz Vladivostoka i pokazala joj ga. Bio je to čovek koji je upravo krstio ženu.

„Kada mogu da se krstim?“, Nastja je pitala pastora.

„Iz kog si grada“, on ju je upitao.

„Ja sam iz Vladivostoka“, rekla je Nastja. „Ti si iz Vladivostoka!“, uzviknuo je iznenađeno.

U Vladivostoku je postojala samo jedna Adventistička crkva i on nikada nije video

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Vladivostok u Rusiji na karti. Zapadno je od Japana i severno od Severne Koreje.
- Nastja voli izviđače i zahvalna je što je Bog iskoristio Izviđački klub u Vladivostoku da je dovede do Sebe. Ima ovaj savet za drugu decu: „Ako vaša crkva nema Izviđački klub, započnite ga. Organizujte izlete u prirodi. I, što je najvažnije, kažite svima, uključujući i decu koja ne idu u vašu crkvu, o tome šta radite i pozovite ih da učestvuju. Nikad ne znate gde seme može da proklija.“
- Razgovarajte sa decom o važnosti davanja svojih srca Isusu putem krštenja.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i važne činjenice sa: bit.ly/2021-ESD.

Nastju u crkvi. Nije mogao da razume kako ova 13-godišnja devojčica koja nikada nije bila u crkvi želi da se krsti.

Nastja je objasnila kako je došla u letnji kamp i da je danas odlučila da se krsti.

„Moraš prvo da ideš na biblijske časove“, rekao joj je pastor. „Bilo bi dobro i

ako bi mogla da dolaziš subotom u crkvu.“

Nakon letnjeg kampa, Nastja je imala samo jedan cilj: da se krsti. Svake subote je išla u crkvu. U 18:00 svake subote, išla je u Izviđački klub. Često je subotom ručala kod pastora sa njegovom porodicom. Posebno se sprijateljila sa njegovom starijom ćerkom Anom koja je bila dve godine starija od nje. Jedne subote, Ana ju je iznenadila novom Biblijom i Nastja je počela sama da je proučava.

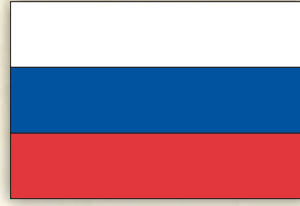
Nakon šest meseci, Nastja je počela da ide na biblijske časove i završila ih je za dva meseca. Bila je spremna da se krsti. Nastja je krštena u istom letnjem kampu gde je prvo pozelela da se krsti.

„Našla sam odgovore na sva svoja pitanja u Bibliji i zahvalna sam Bogu“, kaže ona. 🌍

Deo darova Trinaeste subote priloženih pre tri godine pomogao je u izgradnji nove zgrade za Nastjinu crkvu u Vladivostoku. Hvala vam što podržavate Adventističku crkvu u Vladivostoku svojim misionarskim darovima i molitvama.

Adventizam u Rusiji započeo je kao laički misionarski pokret nemačkih kolonista koji su emigrirali iz Rusije u Sjedinjene Države 1870-ih. Nakon što su se obratili u adventiste sedmog dana, počeli su da šalju adventističke knjige na nemačkom jeziku svojim prijateljima i drugim porodicama u Rusiji.

RUSIJA | 13. mart

Iljas, 9 godina

Sijati za Isusa

Iljas je sedeo sa svojim 16-godišnjim bratom s jedne strane crkve na Adventističkom univerzitetu Zaokski u Rusiji. Majka i otac sedeli su sa druge strane.

Iljas je ponekad sedeo sa majkom i ocem, ali te subote je sedeo sa svojim bratom Isakom. Isak, koji je sedeo sa svojim prijateljima, pozvao je dečaka da sedne sa njima. Ponekad je Isak dozvoljavao Iljasu da igra igrice ne njegovom mobilnom telefonu tokom propovedi. Ali Iljas je znao da je pogrešno igrati igrice u crkvi. Danas nije ni želeo da ih igra. Želeo je da sluša propoved. Propovednik je bio zanimljiv. Pričao je iskustva iz Biblije i svoja lična iskustva.

Dok je Iljas slušao, jutarnje sunce sinulo je kroz crkvene prozore, bacajući topli sjaj na propovednika. Propovednik kao da je počeo da blista. Činilo se kao da jarko bela svetlost kruži po njegovim

rukama, telu i glavi. Blistao je jače od čiste bele odeće.

Iljas je trepnuo. „Kako je ovo moguće?“, pomislio je. „Izgleda kao anđeo.“

Činilo mu se da je propovednik sijao toliko jako kao samo Sunce. Iljas je na kratko stisnuo kapke. Činilo mu se da su mu oči suve od jarke svetlosti. Brzo je trepnuo nekoliko puta kako bi navlažio oči. Pogledao je propovednika. Još uvek je blistao.

Iljas je pogledao Isaka. Njegov brat je slušao propoved. Iljas se pitao da li i Isak vidi da propovednik blista. Ali nije želeo da ga pita. Bojao se da bi Isak mogao da ga ismeje.

Propovednik je sijao do kraja propovedi. Iljas je odlučio da nikome ne priča o onome što je video. To je bio poseban trenutak između njega i Boga.

Nekoliko dana kasnije, Iljas se setio propovednika dok je čitao Isusovu Propoved na gori u Mateju 5 gde je Isus rekao: „Vi ste svetlost sveta. Grad koji je postavljen na brdu ne može se sakriti. ... Neka vaša svetlost tako zasja pred ljudima da vide vaša dobra dela i slave vašeg Oca na nebu“ (Matej 5,14.16).

Iljas je shvatio da i on može da sija. Isus je rekao da ljudi koji čine dobra dela blistaju za Njega.

„I ja mogu da sijam“, pomislio je Iljas. „Mogu da učim vredno i da dobijam dobre ocene. Mogu da pomognem majci oko pripreme večere, idem u prodavnicu da kupim namirnice i mogu da pomognem ocu u košenju travnjaka. Mnogo stvari mogu da učinim da pomognem drugima i sjajim za Boga. Želim da sjajim za Boga.“ 🌍

Deo darova ove Trinaeste subote pomoći će Iljasovoj adventističkoj školi da izgradi svoju zgradu na kampusu Adventističkog univerziteta Zaokski.

Da bi bilo zanimljivije

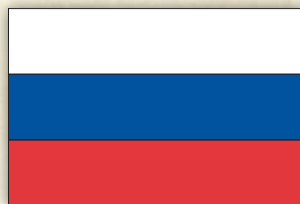
- Pronađite Zaoksi u Rusiji na karti. On je južno od Moskve.
- Pitajte decu kako oni mogu da sijaju za Isusa.
- Gledajte Iljasa na Jutjub kanalu: bit.ly/Ilyas-ESD ili (sa prevodom) na: subotnaskola.org/decje-vesti/
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice sa: bit.ly/2021-ESD.

Trenutno hrišćanska škola Zaokski koristi učionice Univerziteta, a vaši darovi će pomoći da se deca sastaju u svojim učionicama. Hvala vam što planirate da priložite velikodušni dar.

Babuška je ruska drvena lutka, odnosno skup drvenih figura koje se mogu razdvojiti da bi se unutra otkrila slična, ali manja figura. Obično ima ukupno šest ili više lutki jedna u drugoj. Oblik lutke je obično cilindričan sa raznim naslikanim, često vrlo složenim, ukrasima. Najčešće ove lutke predstavljaju žene u tradicionalnoj nošnji, ali često predstavljaju i političke ličnosti i likove iz bajki.

RUSIJA | 20. mart

Julijana, 16 godina

Umetnik ili lekar?

Julijana se dugo pitala šta želi da bude kad odraste.

„Voliš da pomažeš ljudima“, rekla joj je majka. „Trebalo bi da budeš lekar.“

Pošto Julijana voli da pomaže ljudima, baka je takođe smatrala da treba time da nastavi da se bavi.

„Trebalo bi da postaneš medicinska sestra“, rekla joj je.

Julijani se nisu svideli ovi saveti.

„Ne želim da budem ni lekar ni medicinska sestra“, rekla im je. „Volim da crtam i mislim da bih radije bila slikarka.“

Jednog letnjeg popodneva, dok je Julijana šetala putem ka kući, videla je tri dečaka od 10 godina kako plivaju u jezeretu na kampusu Adventističkog univerziteta Zaoski u Rusiji. Odmah se zabrinula za bezbednost dečaka. Voda je bila smeđa i prljava. Štaviše, ljudi su ponekad bacali smeće u jezerce.

„Hej, momci!“, povikala je. „Ta voda je vrlo prljava. Ne bi trebalo da plivate u toj vodi.“

„Znamo!“, jedan od dečaka, Danil, povikao je dok se penjao na malo uzvišenje kako bi ponovo uskočio u jezerce.

„Moja majka je rekla da ne plivamo ovde.“

Baš dok je izgovarao te reči, skočio je i zaronio u vodu. Trenutak kasnije se pojavio – vrišteći. Panika je obuhvatila Julijanu. Pitala se šta nije u redu. Videla je strah u dečakovim očima i shvatila da se nešto ozbiljno dogodilo.

„Povredio sam se“, Danil je plakao, a suze su mu tekle niz obraze.

„Šta se desilo?“, pitala ga je Julijana. „Zašto plačeš?“

Danil je podigao nogu iz blatnjave vode i ugledao veliku posekotinu na stopalu.

Julijana se uplašila i počela da drhti. „Bože, daj mi snage da mu pomognem“, tiho se molila. Prvi put je u svom životu videla takvu ranu.

I Danilovi prijatelji su prvi put videli takvu ranu. Oni su se jako uplašili i brzo

su pobjegli. Ni Danil nikada nije video takvu ranu. Bio je uplašen.

„Šta će mi majka reći?“, govorio je kroz plač.

„Ne brini se zbog toga“, uveravala ga je Julijana. „Sve će biti u redu.“

Julijana je ponovo pogledala prljavu vodu i počela da brine da se rana ne inficira. „Brzo, izlazi iz vode“, rekla je. „Biće jako loše ako ti nešto uđe u ranu.“

Julijana je pomogla Danilu da izađe iz vode i rekla mu je da sedne na zemlju. Ali šta je ona mogla da uradi? Ona nije doktor ili medicinska sestra.

„Bože, pošalji nekoga da nam pomogne“, molila se. „Pomozi mi da se ne onesvestim.“

Pogledala je oko sebe. Nikoga nije bilo na vidiku.

„Upomoć! Upomoć!“, vikala je.

Pojavile su se dve odrasle osobe.

„Potreban nam je pribor za prvu pomoć“, Julijana im je rekla.

Odrasli su otrčali i vratili se za nekoliko minuta sa priborom za prvu pomoć. Jedna osoba je stavila zavoj na Danilovo stopalo.

Tada je Julijana ugledala jednog člana crkve kako prolazi automobilom i zaustavila ga. On je odveo Danila u bolnicu.

Kasnije je Julijana saznala da je Danil zgazio slomljenu bocu kada je skočio u vodu.

Da bi bilo zanimljivije

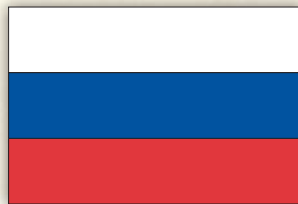
- Pronađite Zaoski u Rusiji na karti. Nalazi se južno od Moskve.
- Gledajte Julijanu na Jutjub kanalu: bit.ly/Yuliana-ESD ili (sa prevodom) na: subotnaskola.org/decje-vesti/
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i kratke činjenice sa: bit.ly/2021-ESD.

Julijana se više ne pita šta želi bude kad poraste. Ne želi da bude umetnica koja se bavi slikarstvom. Želi da bude lekar ili medicinska sestra koja pomaže drugima.

„Volim da pomažem ljudima“, kaže ona. 🌍

Deo darova ove Trinaeste subote pomoći će Julijaninoj adventističkoj školi, hrišćanskoj školi Zaoski, da izgradi sopstvenu zgradu na kampusu Adventističkog univerziteta Zaoski. Trenutno škola koristi učionice Univerziteta, a vaši darovi će pomoći deci da se sastaju u svojim učionicama. Hvala vam što planirate velikodušni dar.

U „čistkama“ ranih 1930-ih, mnogi adventistički propovednici i pripadnici crkve u Rusiji bili su uhapšeni i prognani, a uz to često protiv njih nisu bile podignute nikakve konkretne optužbe. Drugim pastorima uskraćena su puna građanska prava i nisu im dodeljivani obroci, a njihovoj deci nije bilo dozvoljeno pohađanje škole. Pored toga, pastori su morali da plaćaju poseban „profesionalni porez“ koji je često prekoračivao njihova primanja, primoravajući ih da napuste svoj posao.

13. SUBOTA, 27. mart

Ivan, 12 godina

Ivanov najсреćniji dan

Ivan je bio uzbuđen jer nije morao ceo dan da uči u školi. Umesto toga, trebalo je da svira na koncertu.

Ujutro je Ivan doneo svoju gitaru u hrišćansku školu Zaokski u Rusiji. Tamo je čekalo još pet dečaka koji su takođe doneli svoje gitare i učiteljica se pomolila sa dečacima u učionici.

„Dragi Bože, molim te zaštititi nas dok putujemo na koncert“, molila se. „Molim Te, blagoslovi nas dok sviramo na koncertu i čuvaj nas uveče na putu nazad.“ Dečaci su zgrabili svoje gitare i pratili učiteljicu u desetominutnom pešačenju do železničke stanice. Kad je voz stigao, ukrcali su se i vozili se oko 30 minuta. Voz je stigao na odredište i oni su izašli i pešačili još oko 10 minuta. Gitare su bile velike i teške. Ali dečaci su gitare sigurno spakovali u kofere i nije ih bilo suviše teško nositi.

U velikoj koncertnoj sali, dečaci su čekali dok su druga deca svirala na violinama, gitarama i drugim muzičkim instrumentima. Mnogi su se okupili u koncertnoj sali kako bi slušali decu iz različitih škola kako sviraju na ovom muzičkom festivalu.

Prošlo je nekoliko sati i učiteljica se zabrinula. Ona i dečaci su morali da se vrate do železničke stanice najkasnije do 17 sati kako bi stigli na voz. Ako bi zakašnili, morali bi da čekaju dva sata na sledeći voz u 19 sati. Niko nije hteo da čeka dva sata i kasno se vrati u školu.

Napokon je došlo vreme da Ivan i njegovi prijatelji nastupaju. Uzeli su svoje gitare, popeli se na scenu i svirali živahnu melodiju. Mnogobrojna publika puna dece i odraslih glasno je aplaudirala kada su dečaci završili.

Ali dečaci nisu ostali da saslušaju aplauz do kraja. Brzo su vratili gitare u kofere

i krenuli sa svojom učiteljicom. Bilo je skoro 17 sati. Iako su bili u žurbi, učiteljica ih je zaustavila na trotoaru. „U žurbi smo, ali hajde da se pomolimo“, rekla je. „Zamolimo Boga da nam pomogne da stignemo na voz.“

Dečaci su zastali i zatvorili oči. Učiteljica se molila: „Dragi Bože, hvala ti što si nas blagoslovio na ovom koncertu“, rekla je. „Sada nam, molim Te, pomoz da stignemo na železničku stanicu na vreme. Ne želimo da propustimo voz.“

Dečaci su hodali najbrže što su mogli. Ivan se sve vreme pitao da li će stići na vreme. Činilo se da pešače strašno dugo, ali konačno su ugledali železničku stanicu. Bilo je tačno 17 sati.

Mala grupa je pojurila na peron. Nijedan voz nije bio na vidiku. Čekali su, misleći da voz možda kasni, ali nijedan voz nije došao. Ivan je primetio red vožnje i pročitao ga. Nijedan voz nije kretao u 17 časova. Umesto toga, voz je bio predviđen za 17:10.

„Učiteljice“, rekao je Ivan, „zašto voz treba da krene u 17:10?“

Učiteljica je podigla pogled. Iznenađenje joj je preplavilo lice. „Napravila sam grešku“, uzviknula je. „Voz ne kreće u 17:00. To je naš voz u 17:10.“

Ivanovo srce ispunilo se radošću i zahvalnošću Bogu. Molio se tiho: „Hvala ti Bože što si nam pomogao da stignemo do železničke stanice pre voza.“

Nekoliko minuta kasnije voz je stigao. Ivan taj dan nikada neće zaboraviti.

„To je bio dan kada nas je Bog usrećio“, kaže on. „Pomogao nam je da stignemo na železničku stanicu na vreme.“

Deo darova Trinaeste subote pomoći će Ivanovoj adventističkoj školi da izgradi sopstvenu zgradu na kam-

Da bi bilo zanimljivije

- Pronađite Zaoksi u Rusiji na karti. Južno je od Moskve.
- Preuzmite fotografije sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite poruke o misiji i brze činjenice sa: bit.ly/2021-ESD.

Pre Trinaeste subote

- Pošaljite kući poruku da podsetite roditelje na program i da podstaknete decu da 27. marta ponesu svoj dar Trinaeste subote. Podsetite sve da su njihovi misijski darovi pokloni za širenje Božje reči po svetu i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote direktno pomoći dva projekta u Evroazijskoj diviziji. Projekti su navedeni na 3. stranici i na zadnjoj korici.
- Učitelj Subotne škole ne mora da uči Vesti iz sveta napamet, ali treba da bude dovoljno upoznat sa materijalom da ne bi morao da ga čita. Deca mogu da ispričaju priču, igrajući uloge Ivana, njegovih drugara i učitelja.
- Pre ili posle priče, koristite kartu da biste pokazali Rusiju i Ukrajinu, koje će dobiti darove Trinaeste subote. Ukratko opišite kako će svaka zemlja imati koristi od darova.

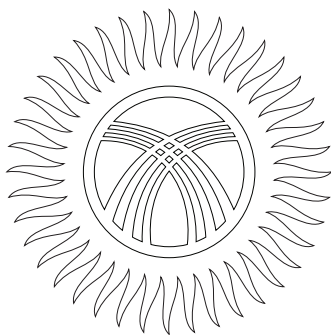
pusu Adventističkog univerziteta Zaokski. Trenutno škola koristi učionice Univerziteta, a vaši darovi će pomoći deci da se sastaju u svojim učionicama. Hvala vam na vašim današnjim velikodušnim darovima za naša dva misiona projekta – hrišćansku školu Zaokski u Rusiji i Adventističku školu u Buči, u Ukrajini.

Budući projekti 13. Subote

Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će Interameričkoj diviziji da otvori 13 centara uticaja sa imenom „Bolji život“ na sledećim mestima:

- Antilistički adventistički univerzitet (Portorikanska unija), Portoriko
- Adventistički univerzitet u Kolumbiji (Severno Kolumbijska unija), Kolumbija
- Adventistički teološki fakultet na Kubi (Kubanska unija), Kuba
- Dominikanski adventistički univerzitet (Dominikanska unija), Dominikanska republika
- Adventistički univerzitet na Haitiju (Haitijska unija), Haiti
- Univerzitet Linda Vista (Jugoistočna Meksička unija), Meksiko
- Univerzitet Navojoa (Severno-meksička unija), Meksiko
- Univerzitet Montemorelos (Severno-meksička unija), Meksiko
- Univerzitet Severnih Kariba (Jamajčanska unija), Jamajka
- Centralno-američki adventistički univerzitet (Južnoafrička unija), Kostarika
- Univerzitet Južnih Kariba (Karipska unija), Trinidad
- Adventistički univerzitet u Venecueli (Unija Zapadne Venecuele), Venecuela
- Adventistički junior koledž Belize (Beliska unija), Belize

Oboj zastave

KIRGISTAN

UPUTSTVA:

Obojite zastavu crvenom bojom. Sunce obojite žutom bojom, sa crvenim krugom unutar zraka. Dijagonalne linije unutar sunca treba da obojite naizmenično crveno i žuto, sa četiri žuta kvadrata u sredini.

RUSIJA

UPUTSTVA:

Ostavite gornju trećinu belu, srednju trećinu obojite plavom bojom, a donju trećinu crvenom bojom.

UKRAJINA

UPUTSTVA:

Gornju polovinu obojite plavom bojom, a donju žutom.

Hajde da se igramo

KOZACI I RAZBOJNICI

(RUSIJA)

Deca se dele na dva tima. Jedna grupa su Kozaci, a druga grupa Razbojnici. Kozaci imaju „logor“, a jedan Kozak ostaje, da bi čuvao stražu. Razbojnici beže i skrivaju se, a Kozaci pokušavaju da ih pronađu. Kada Kozaci uhvate jednog Razbojnika, čuvaju ga u zarobljeničkom logoru. Igra se završava kada svi Razbojnici budu uhvaćeni.

SRPSKI

Hajde da se igramo
Beži!
Hajde da bežimo
Red je na tebe
Zatvori oči
Uhvati!
Lopta

RUSKI

Давай играть
Беги!
Побежали!
Твоя очередь
Закрой глаза
Лови!
Мячик

IZGOVOR

Davaj igrat
Begi
Pobežali
Tvoja očered
Zakroj glaza
Lavi
Mjačik

Hajde da kuvamo!

KIRGISTANSKI MEDENJACI

(KIRGISTAN)

SASTAV

⅓ šolje (70 g) margarina

½ šolje (66g) šećera

1 jaje

2½ šolje (300g) brašna

2 kašičice (10ml) sode bikarbone

1 kašičica soli (5ml) soli

1 kašičica (5ml) mlevenog karanfilića

1 kašičica (5ml) mlevenog đumbira

½ kašičice (2,5ml) cimeta

1 šolja (240ml) meda

1 šolja (240ml) tople vode

UPUTSTVA

Zagrejte rernu na 190° C. Namažite margarinom i brašnom tepsiju za torte veličine 23x23 cm. Pomešajte brašno, sodu bikarbonu i začine i ostavite ih po strani. Pomešajte med i toplu vodu i ostavite ih sa strane. Umutite margarin i šećer. Dodajte jaje i dobro izmešajte. Naizmenično dodajte suve sastojke i mešavinu meda i vode u smesu. Testo će biti retko. Sipajte u tepsiju za torte i pecite 45 minuta ili više dok čačkalica kojom probodete testo ne ostane čista. Ohladite u tepsiji 5 minuta pre nego što ga izvrnete.

Poslužite sa šlagom sa vanilom i zaslađenog šećerom.

Hajde da pevamo

THE SONG OF THE VOLGA BOATMEN

(RUSIJA)

RUSKI

Эх ты, Волга, мать-река,
Широка и глубока,
Ай-да, да ай-да,
Ай-да, да ай-да,
Волга, Волга, мать-река

Эй, ухнем!
Эй, ухнем!
Ещё разик,
ещё да раз!
Эй, ухнем!

IZGOVOR

Eh ti, Volga, mat-reka,
Široka i globoka,
Aj-da, da aj-da,
Aj-da, da aj-da,
Volga, Volga, mat-reka

Ej, uhnem!
Ej, uhnem!
Ješčo razik,
Ješčo da raz!
Ej, uhnem!

ENGLESKI

Oh, you, Volga, mother river,
Mighty stream so deep and
wide.
Ay-da, da, ay-da!
Ay-da, da, ay-da!
Volga, Volga, mother river.

Yo, heave ho!
Yo, heave ho!
Once more, once again,
Still once more
Yo, heave ho!

Izvori za vođe

Obavezno preuzmite svoj besplatni video-snimak o misiji koji sadrži video-izveštaje iz Evroazijske divizije i šire. Preuzmite ili pustite snimak sa veb-stranice Adventističke misije na bit.ly/missionspotlight. Slike koje deca mogu obojiti, možete preuzeti sa bit.ly/bank-coloring-page.

Informacije na internetu

Slede izvori informacija koje bi mogle biti korisne u pripremi za misioni segment Subotne škole. Za više informacija o kulturama i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite:

Veb-stranice

Kirgistan: zvanična veb-stranica vlade	bit.ly/KyrgGovt
Svetska knjiga činjenica	bit.ly/WFBKyrg
Istražite put svile	bit.ly/SRKyrg
Rusija: zvanična veb-stranica vlade	bit.ly/RusGovt
Enciklopedija Britanika	bit.ly/BritRus
Usamljena planeta	bit.ly/LonPlanRus
Ukrajina: zvanična veb-stranica vlade	bit.ly/UkrGovt
Svetski turistički vodič	bit.ly/WTGUkraine
Nacionalna geografija	bit.ly/NatGeoUkraine

Adventisti sedmog dana

Evroazijska divizija	bit.ly/Euro-Asia
Misija Kavkaske unije	bit.ly/SDACAUM
Misija Daleko-istočne crkvene unije	bit.ly/SDAFEUCM
Konferencija Ukrajinke unije	bit.ly/UkrUnionConf
Konferencija Zapadno-ruske unije	bit.ly/SDAWRUC

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svetsku misiju i povećate sedmične misioni darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misioni dar.

Pomnožite taj iznos sa 14, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu.

Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misioni delo svetske crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Evroazijskoj diviziji. Dvanaeste subote iznesite pred crkvu izveštaj o misionim darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

Prevod:	Gabrijela Popović
Lektura:	Dragana Todoran
Priprema:	Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije, www.subotnaskola.org
Izdaje:	TIP Preporod, Beograd

EVROAZIJSKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Beloruska	66	28	3,837	9,467,000
Kavkaska	135	67	7,601	30,761,081
Istočno-ruska	82	39	5,064	22,707,619
Dalekoistočna	51	17	2,162	6,154,807
Moldavska	140	98	8,658	3,543,000
Južna	70	45	4,050	111,642,000
Transkavkaska	27	15	1,180	6,959,000
Ukrajinska	810	267	45,208	42,037,000
Zapadno-ruska	378	296	27,744	95,218,493
Krimska	26	6	1,748	1,912,000
UKUPNO	1,785	878	107,252	330,402,000